

odkrili dné 26. vélikega srpana 1890. Opojeni s slavjem redke dvestoletnice, hiteli so rodoljubi nazaj čez Velebit, da počasté tudi živega možá, vladiko Strossmajerja, ki je dné 8. kimovca 1890 tiho in oskromno slavil štiridesetletnico vladikovanja svojega. Kaj ta mož pomenja v kulturni zgodovini hrvaški, »Zvonovim« čitateljem ne trebamo znova pripovedovati. Le to še poudarjamo, da se za kulturno prihodnost svojo nima bati narod, ki je za mesec dnij slavil spomin treh tolikanj zaslužnih in imenitnih rodoljubov svojih.

Kapela.

V goščave gozdne sredi
Kapela se blestí,
V svetilnici kapele
Prijazna luč gori.

Postanka dan in leto,
Zidarja skrit spomín:
Vse časov zob odglódal
S samotnih je zidín.

Pripóved le pobožno
Potomcem pravi déd,
O luči in kapeli
Pripóved teh beséd:

Da známenja je v lesi
Kraj tájnosten in svet,
Kdor bi se tam zagrešil,
Na vék bi bil preklet!

In luč svetlóplamtečo
V svetilki dan in noč,
To luč prižiga, hrani
Bajè skrivnostna moč.

Gorjé mu, kdor ugasnil
Bi z róko jo drznó:
V pravičnem srdú njega
Kaznilo bi nebó! . . .

V goščave gozdne sredi
Kapela ni vam tá:
To skromno je svetíšče
Mladóstnega srcá!

V njem tudi skrivna roka
Nebesko luč netí:
Ljubezni čisti plamen
V svetíšči tem žarí.

Ljubezni do kreposti,
Ki v nji cvetè pomlád,
Do zábljene resnice,
Do vzorov, zlatih nad!

Gorjé mu, kdor ugasne
Te luči divni žár —
Mladóstnih src skrunitelj —
Prekletstvo nánj vsekdár!

L. A.

